

gørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med det offentlige tjenesteydelser, forenelige med traktaten. I de foran omhandlede forordninger er fastsat fælles regler henholdsvis for den kompensation, der skal ydes for de befordringsforpligtelser, der er pålagt jernbane-, vej- og vandvejstrafikken af hensyn til det offentlige og for de udligningsbetalinger som følger af normalisering af jernbanernes regnskaber.

Forordningen af 4. juni 1970 bestemmer i hvilke tilfælde og under hvilke forudsætninger, medlemslandene kan yde vedkommende trafikforetagende støtte eller pålægge det byrder som offentligt serviceorgan. Dette kan ifølge forordningen ske bl. a. i følgende tilfælde: Til koordinering af trafikken,

a) såfremt støtteforanstaltningerne til jernbaneforetagender, som ikke falder ind under forordningen nr. 1192/69 om normalisering af jernbanernes regnskaber (f. eks. privatbanerne), er bestemt til udligning af merbelastninger, som disse foretagender må bære i sammenligning med andre trafikforetagender med hensyn til en i nævnte forordning fastsat normaliseringspost;

b) indtil en fælles ordning træder i kraft for påligning af infrastrukturomkostninger, såfremt støtteforanstaltningerne ydes til foretagender, der i modsætning til andre er belastet med udgifter til de af dem benyttede trafikveje; herved skal størrelsen af støtten bedømmes under hensyntagen til de infrastrukturomkostninger, som de konkurrerende trafikforetagender ikke selv må bære;

c) såfremt der ved en støtteforanstaltning tilsigtes opnået

- en lettelse i bestræbelserne på at finde transportformer og -midler, som er mere økonomiske for samfundet, eller
- en lettelse i udviklingen af transportformer og -midler som er mere økonomiske for samfundet,

hvorved disse støtteforanstaltninger skal begrænses til forsøgsstadiet og ikke må udstrækkes til disse transportformers og -midlers kommercielle driftsstadium;

d) indtil fælles regler træder i kraft for adgangen til markedet, såfremt støtteforanstaltninger undtagelsesvis og midlertidigt bevilges med det formål som led i en saneringsplan at bortskaffe en overkapacitet, som medfører al-

vorlige strukturelle vanskeligheder, og på denne måde bidrager til at transportmarkedets krav bedre tilgodeses.

Endvidere til udligning af ydelser, der hænger sammen med begrebet offentlig tjeneste, indtil tilsvarende fælles regler træder i kraft. Dette dog kun såfremt betalingerne til foretagender inden for jernbane-, landevejs- og vandvejstrafikken sker til udligning af de forpligtelser til offentlig tjeneste, der pålægges et transportforetagende af staten eller af offentligretlige organer, og som angår enten tarifpligter, som ikke indeholdes i forordningen om de befordringsforpligtelser, der er pålagt jernbane-, vej- og vandvejstrafikken af hensyn til samfundet, eller transportforetagender eller transportvirksomheder, som er udelukket fra 1970-forordningens anvendelsesområde.

Forordningen angår ikke de betalinger, som staten og offentligretlige organer yder til jernbaneforetagender, indtil der er vedtaget bestemmelser om jernbanernes finansielle selvstændighed over for statsmagten. Medlemslandene skal underrette kommissionen om planer om indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger.

Forordning nr. 1108/70 af 4. juni 1970 vedrørende indførelse af bogføring af udgifterne til jernbane-, vej- og vandvejstrafikkens trafikveje

Et nødvendigt led i en fælles transportpolitik, der sigter imod indførelse af friere konkurrenceforhold inden for transportområdet, er gennemførelse af sådanne foranstaltninger, der har til formål, at hvert transportmiddel selv bærer de omkostninger, det forvolder samfundet. For at gennemføre sådanne foranstaltninger er det imidlertid nødvendigt at kende omfanget af disse omkostninger - i særdeleshed infrastrukturomkostningerne. Allerede den 13. maj 1965 vedtog rådet en beslutning om gennemførelse af en undersøgelse vedrørende jernbanernes, landevejenes og vandvejenes infrastrukturomkostninger. Samtidig har man arbejdet videre på at fremskaffe grundlaget for en påligning af disse omkostninger på virksomhederne inden for de tre nævnte transportformer.

Som led i dette arbejde vedtog Rådet den 4. juni 1970 forordningen om indførelse af en særlig permanent bogføringsordning vedrørende udgifterne til jernbane-, landevejs- og vandvejsanlæg. Forordningen indeholder et ensartet bogføringskema, der skal anvendes af